

до Кмета на Община Пловдив
Код № 2001/Вх.№. 9300 - 825/20.09.2013
Квитанция №
или платежно №
Срок на изпълнение: съгласно чл.57 от АПК

ИСКАНЕ

за допускане (разрешаване) на изработване на проект за изменение на

1. Рутин Рутин Им.им.
(име на физическо лице/юридическо лице)

Община Тракия ЕГН/БУЛСТАТ

Адрес: м. М. Мичев № 6
(област, община, населено място, ж.к., бул., ул., сграда, №, вх., ет., ап.)

Телефон: e-mail:

2. Венучков Стойков
(име на физическо лице/юридическо лице)

..... ЕГН/БУЛСТАТ

Адрес: Р. Братевград
(област, община, населено място, ж.к., бул., ул., сграда, №, вх., ет., ап.)

Телефон: e-mail:

Г-н КМЕТ,

На основание чл. 135 от Закон за устройство на територията (ЗУТ) или чл. 150 от ЗУТ моля да ми бъде издадено Мотивирано предписание за изработването на :

- ☐ **ПРЗ** – План за регулация и застрояване
- ☐ **ПР** – План за регулация / **ПУР** – План за улична регулация
- ☐ **ПЗ** – План за застрояване
- ☐ **РУП** – Работен устройствен план
- ☐ Парцеларен план за елементи на техническата инфраструктура извън границите на урбанизираната територия
- ☐ **КПИИ** – Комплексен проект за инвестиционна инициатива

За урегулиран поземлен имот (УПИ)/поземлен имот (ПИ) №
кв./местност/землище по плана на гр.(с.)
административен адрес:

Горното искане правим на основание чл. 134 от ЗУТ.

Приложение (моля, отбележете с X и/или допълнете)

- ☐ Документ за собственост или друг вид документ за собственост;
- ☐ Удостоверение за наследници (при необходимост);
- ☐ Скица с предложение за изменение по чл. 135, ал. 2 от ЗУТ – оригинал;
- ☐ Техническо задание по чл. 125, ал. 7 или ал. 8 от ЗУТ

С уважение: 1.; ✓

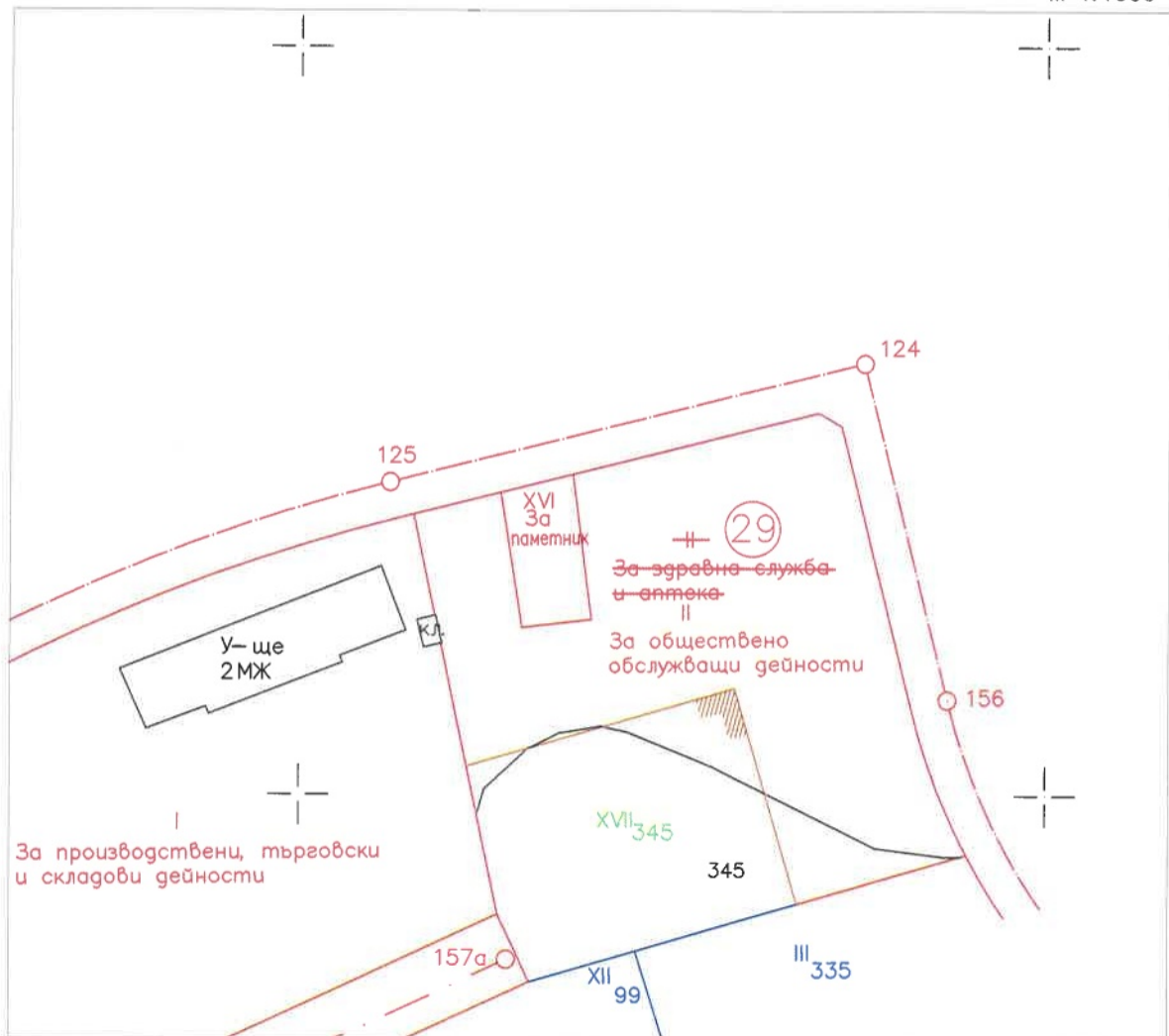
2. (подпис) ✓

СКИЦА - ПРЕДЛОЖЕНИЕ **(МОТИВИРАНО ПРЕДЛОЖЕНИЕ)** **ЗА ИЗМЕНЕНИЕ НА ПУП - ПР**

**В ОБХВАТА НА КВ.29, УПИ II-ЗА ЗДРАВНА СЛУЖБА И АПТЕКА
ПО ПЛАНА НА С.РАВНИЩЕ, ОБЩ.ПРАВЕЦ, ОБЛ. СОФИЙСКА**

Координатна система: 1970г.

М 1:1000

Съгласно заповед за одобрение на изменение на кадастралния и регулационен план на с. Равнище е нанесен ПИ 345 с площ от 1145 кв.м. собственост на Венцислав Пелов Стоев. При проектирането се разделя УПИ II-за здравна служба и аптека, кв.29, като се обособяват два имота: УПИ XVII-345 с площ 1145 кв.м и остатъка в УПИ II- за обществено обслужващи дейности с площ 2443 кв.м., като се променя и отреждането на УПИ II - за обществено обслужващи дейности в съответствие с устойствената зона в ОУП.

Площта на новообразуваните УПИ:

УПИ II- за обществено обслужващи дейности - 2443 кв.м.

УПИ XVII-345 - 1145 кв.м.

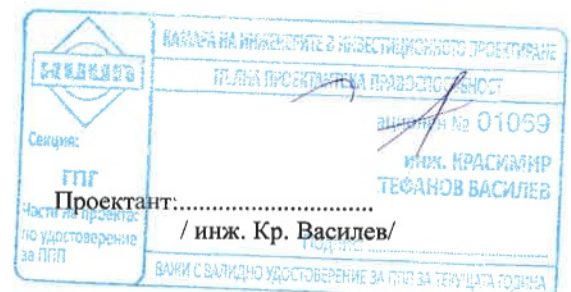
Възложители:.....

Община Правец/

Венцислав I

Стоев/

гр. Правец
08. 2023г.

ТЕХНИЧЕСКО ЗАДАНИЕ

ОТНОСНО ИЗРАБОТКА НА ПУП - ПР

ОБЕКТ: Промяна на регулацията на кв. 29, УПИ II – за здравна служба и аптека по регулационния план на с. Равнище, общ. Правец, обл. Софийска

I. ОБЩА ЧАСТ

Необходимо е в проекта за подробен устройствен план да се направи предложение за промяна на план за регулация кв.29, с. Равнище, общ. Правец, като се раздели УПИ II- за здравна служба и аптека.

За основа при проектирането да бъдат използвани актуалния регулационен и кадастрален план на с. Равнище, община Правец на разглежданата част и необходимите документи удостоверяващи собствеността на разглеждания имот.

В обхвата на техническото задание за промяна на регулацията на кв. 29, се засягат урегулиран поземлен имот УПИ II- за здравна служба и аптека и ПИ 345.

Документи за собственост:

- УПИ II – за здравна служба и аптека - Акт № 222-1 от 05.02.2014г.
- ПИ 345 - Решение № 165/24.06.2016г. на Районен съд – Ботевград и Решение № 531/30.11.2016г на Софийски окръжен съд собственост на Венцислав Стоев;

II. СИТУАЦИОННО РАЗПОЛОЖЕНИЕ

Разглежданият имот се намират в централната част на с. Равнище, община Правец. Урегулираният поземлен имот, обект на разработката е в кв. 29 от регулационния и кадастрален плана на с. Равнище, община Правец, утвърден със заповед АБ-150/1984г на ОНС София. Съгласно заповед за одобрение на изменение на кадастралния и регулационен план на с. Равнище е нанесен ПИ 345 с площ от 1145 кв.м. собственост на Венцислав Стоев.

При проектирането да се раздели УПИ II-за здравна служба и аптека, кв.29, като се обособяват два имота: УПИ XVII-345 с площ 1145 кв.м и остатъка в УПИ II- за обществено обслужващи дейности с площ 2443 кв.м., като се променя и отреждането на УПИ II - за обществено обслужващи дейности в съответствие с устойствената зона в ОУП.

Площта на новообразуваните УПИ:

УПИ II- за обществено обслужващи дейности - 2443 кв.м.

УПИ XVII-345 - 1145 кв.м.

III. СПЕЦИАЛНА ЧАСТ

1.Текстова част, включваща:

а/ регистър на засегнатите имоти:

- номерата на имотите и тяхната собственост
- цялата площ на имота
- засегнатата площ на имота

б/ Регистър с координати на новообразуваните урегулирани поземлени имоти

2.Графична част- чертежи в М 1:1000

Мотивираното предложение представлява неделима графична част от заданието, както и документите, които са приложени към него.

Заданието е изготвено във връзка с изискванията на чл.125 от Закона за устройство на територията и наредбите към него.

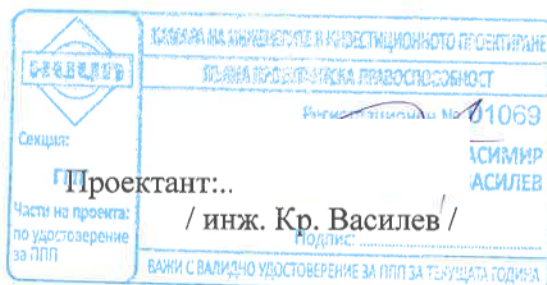
Възложители:.....

/ Община Правец /

/ Венцислав Стоев /

08.2023г

Гр. Правец

№ 263 от 10.02.2014 г.
N 194 том 7 н.д. N г.
парт. 23480, 23481

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА РЕГИОНАЛНОТО РАЗВИТИЕ
И МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО
ОБЩИНА ПРАВЕЦ, ОБЛАСТ СОФИЙСКА

УТВЪРЖДАВАМ: .

КМЕТ ОБЩИНА ПРАВЕЦ

(Румен ГУНИНСКИ)

Вписване по ЗС/ПВ

Служба по вписванията

СЪДИЯ ПО ВПИСВАНИЯТА:

(име и фамилия)

А К Т № 222 – I

ЗА ПУБЛИЧНА ОБЩИНСКА СОБСТВЕНОСТ

Регистър
Досие

1. ДАТА НА СЪСТАВЯНЕ	05.02.2014 година
2. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ	чл. 2, ал. 1, т. 2 и т. 5, чл. 3, ал. 2, т. 3, чл. 5, чл. 56, ал. 1, чл. 58 от ЗОС и Молба вх. № 93.00 – 390 от 05.11.2012 год. от кметския наместник на с. Равнище, община Правец, област Софийска.
3. ВИД И ОПИСАНИЕ НА ИМОТА	Урегулиран поземлен имот (УПИ) II (втори) – За здравна служба и аптека, целият с площ от 3900 кв.м. (три хиляди и деветстотин квадратни метра) с уредени регулационни сметки, заедно с построения в него Паметник на загиналите в Балканската и Междусъюзническата война от 1912 година – 1913 година със застроена площ ЗП = 16,00 кв.м. (шестнадесет квадратни метра), година на построяване: 1924 год., находящи се в кв. 29 (двадесет и девет) по действащия Подробния устройствен план (ПУП) – План за регулация (ПР) на с. Равнище.
4. МЕСТОНАХОЖДЕНИЕ НА ИМОТА	Област Софийска, община Правец, с. Равнище, УПИ II в кв. 29 по ПУП – ПР на селото, утвърден със заповед № АБ – 150/1984 год. на председателя на ИК на СОНС, съгласно скица № 76/20.11.2012 год., издадена от община Правец, презаверена за актуалност 05.02.2014 год.
5. ГРАНИЦИ НА ИМОТА	североизток: улица от о.т. 124 към о.т. 155; югоизток: УПИ III – 335, кв. 29, УПИ XII – 99, кв. 29; югозапад: улица от о.т. 157 ^a към о.т. 157, УПИ I – За ученически лагер, кв. 29; северозапад: улица от о.т. 125 към о.т. 124; всички по действащия ПУП – ПР на с. Равнище.

6. ДАНЪННА ОЦЕНКА НА ИМОТА КЪМ
МОМЕНТА НА УТВЪРЖДАВАНЕ НА АКТА

7020,00 лева (сумма Хилен и Горан), съгласно удостоверение за данъчна оценка по чл. 264, ал. 1 от ДОПК изх. № 218 от 10.02 2014 г. на отдел "МДТ" - община Правец

7. СЪСОБСТВЕНИЦИ

8. НОМЕР И ДАТА НА СЪСТАВЕНИ ПО-РАНО
АКТОВЕ

9. ПРЕДОСТАВЕНИ ПРАВА ЗА УПРАВЛЕНИЕ

10.АКТОСЪСТАВИТЕЛ: инж.Татяна
ИМОТИ" в Общински

имоти" в Общинската администрация на Община Правец: _____ Бу

Бузина, главен експерт "Общински

.....
(подпись)

11. ЗАБЕЛЕЖКИ:

РЕШЕНИЕ

№ 165

гр. Ботевград, 24.06.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Районен съд- Ботевград, V граждански състав в публично заседание на петнадесети март през две хиляди и шестнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ПЕТЯ СТОЯНОВА

при участието на секретаря Християна Коцева, като разгледа докладваното от съдия Стоянова гражданско дело № 1233 по описа на съда за 2015 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявен иск е с правно основание чл. 124, ал. 1 от ГПК.

Ищецът- Венцислав

Стоев твърди, че по наследство от дядо си Стою

Стоев и родителите си Пело

Пелов и Веселина

Пелова, и

давностно владение, упражнявано от края на месец март 1995 г. до настоящия момент, е собственик на недвижим имот, представляващ Част от УПИ II на кв. 29 по плана на с. Равнище, общ. Правец с площ от 1145 кв.м, а целият имот с площ от 3900 кв.м., при граници на процесната част: от север – УПИ II; от югоизток – УПИ III-335, УПИ XII-99; от югоизток – улица от о.т. 157а към о.т.157, УПИ I, и която част е оцветена в жълт цвят на приложената скица. Ищецът твърди, че наследодателят му Стою Стоев е бил собственик по силата на Договор за доброволна делба от 01.10.1937 г. на поземлен имот № 118 по плана на с. Равнище от 1932 г., от който имот съгласно плана от 1932 г. са се формирали УПИ IV 118, УПИ V 118, а част от имот № 118 е останала неурегулиран поземлен имот (оцветен в жълто на приложената с исковата молба скица). Поддържа, че по действащия план на с. Равнище от 1984 г. тази неурегулирана част от ПИ № 118 по плана от 1932 г. е включена в УПИ II от кв. 29, предназначен за изграждане на здравна служба и аптека, които мероприятия не са провеждани и към настоящия момент обществената нужда от тях е отпаднала. Не е била извършвана и процедура по отчуждаване. Твърди, че процесният имот, а именно останалата неурегулирана част от ПИ 118 по плана от 1932 г., след смъртта на Стою Стоев е бил владян и използван от родителите на ищеца - Пело Пелов и Веселина Пелова за селскостопански нужди. Сочи, че след влизане в сила на ЗСПЗЗ, в края на март 1995 г. заедно с Пело Пелов оградили процесния имот с ограда от дървени колове и бодлива тел, за да продължат да го използват и стопанисват като свой – за паша на отглежданите от тях домашни животни, за косене и събиране на сено. Поддържа, че след смъртта на родителите си е присъединил тяхното владение към своето. През пролетта на 2015 г. укрепил оградата с поставяне на нови или допълнителни колове и мрежа. Ищецът излага, че с Акт № 222-I от 05.02.2014 г. Община Правец е актувала като публична общинска собственост собствения му имот, представляващ частта от УПИ II в кв. 29 с площ от 1145 кв.м. Твърди, че при липса на каквито и да

е действия по реализиране на предвидените в застроителния и регулационен план мероприятия, Община Правец в нито един момент не е упражнявала каквито и да е собственически правомощия по отношение на процесния имот чрез промяна на неговия вид и предназначение. Сочи, че и към датата на съставяне на АОС ищецът нито е бил уведомен за издаването му, нито общината е предприела никакви мерки за отстраняването му. Поддържа, че Актът за общинска собственост е издаден при липса на правно основание за целия УПИ II в кв. 29, част от който с площ от 1145 кв.м. е негова собственост на основание упражняваното от края на месец март 1995 г. и до настоящия момент давностно владение. Моли съда да признае за установено по отношение на ответника Община Правец правото му на собственост на процесния имот по силата на давностно владение за периода края на месец март 1995 г. до настоящия момент. Претендира разноски.

Ответникът- Община Правец в депозирания в срока по чл. 131 от ГПК писмен отговор оспорва изцяло предявения иск като неоснователен. Твърди, че при наличие на регулационен план на село Равнище от 1932 г. в договора за доброволна делба от 1937 г. имотът не е описан с планоснимачен номер 118, като в община Правец няма и разписан лист към плана от 1932 г., с което да се идентифицира собственикът на имот No 118. Твърди, че мероприятието "Дневен детски дом" предвидено по плана от 1932 г., не е реализирано, но регулацията на плана е приложена, като в действащия регулационен план на с. Равнище от 1984 г. регулационните граници на терена, предвиден за "Дневен детски дом" и граничещите с него улици от запад и юг, са нанесени като имотни граници. Сочи, че регулационният план от 1984 г., утвърден със Заповед АБ-150, не е обжалван и е влязъл в сила. Поддържа, че процесният имот, представляващ публична общинска собственост, не се придобива по давност, не подлежи на възстановяване, отчуждаване и прехвърляне в собственост на трети лица, поради което е неоснователно твърдението на ищеца, че той и неговите родители са придобили процесния имот на основание давностно владение, считано от края на месец март 1995 г. до настоящия момент.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, намира за установено следното:

Видно от заверено копие на Удостоверение за наследници No 210/03.06.2015 г. от с. Равнище, общ. Правец, Стою Стоев, б.ж. на с. Равнище, е починал на г., като е оставил за свои законни наследници петте си деца, сред които Пело Пелов, с ЕГН . От същото е видно, че Пело Пелов е починал на г., като на свой ред е оставил наследници по закон преживяла съпруга (починала на) и двете си деца – ищецът Венцислав Стоев и Румен Пелов (последният починал на г. и оставил законни наследници съпруга и син).

От заверено копие на Договор за доброволна делба на недвижими имоти от 01.10.1937 г. се установява, че на посочената дата е извършена доброволна делба между наследниците на Пело Стоев, б.ж. на с. Равнище, на останалите в наследство от същия имот, като в Стою Стоев е получил в дял 25 имоти, сред които следните: Граднина "При дома" от 2 декара, при съседи: свое, Петър Стоев и Анчо Пенев; и Селище /дворно място/ от около 2 декара, при съседи: от три страсни свое и училище.

Видно от заверено копие на Нотариален акт за дарение на недвижим имот No 10, том III, рег. No 3246, дело No 393/2007 г. на нотариус Данаил Главинов, рег. No 371 по РНК, с район на действие РС- Ботевград, на 15.06.2007 г. между Пело

Пелов от една стана като дарител, и ищеца Венцислав Стоев от друга страна като дарен, е сключен договор, по силата на който Пелов е дарил на сина си Венцислав Стоев следния свой собствен недвижим имот: УПИ XIII-99 в кв. 29 по плана на с. Равнище, общ. Правец, с площ от 1058 кв.м., заедно с построените в имто масивна жилищна сграда и паянтова стопанска сграда, при граници на имота: улица, УПИ XII-99, УПИ XI-99, УПИ XIV-99.

С Нотариален акт за дарение на недвижим имот No 10, том III, рег. No 3246, дело No 393/2007 г. на нотариус Данаил Главинев, рег. No 371 по РНК, с район на действие РС- Ботевград, на 11.07.2007 г. между Пелов Пелов и Веселина Пелова са дарили на сина си Венцислав Стоев следния свой собствен

недвижим имот: УПИ XIV-99 в кв. 29 по плана на с. Равнище, общ. Правец, с площ от 1350 кв.м., заедно с построените в имто масивна стопанска сграда, паянтова стопанска сграда и гараж, при граници по актуална скица: улица, УПИ XIII-99, УПИ XI-99, УПИ X-99, УПИ XV-98.

Представена е скица No 361/15.07.2015 г. на ПИ No 99 в кв. 29 по плана на с. Равнище, в която със зелен цвят са нанесени имотните граници на ПИ No 118 по плана от 1932 г., със син (блед) цвят – граници на УПИ по план от 1932 г., а с друг син цвят (тънка линия) – границите на УПИ по плана от 1984 г., одобрен със Заповед No АБ-150/1984 г. От скицата е видно, че част от имот No 118 по плана от 1932 г. по регулационния план на с. Равнище от 1984 г. попада в УПИ II – за здравна служба и аптека в кв. 29, като същата е оцветена с жълт цвят на скицата.

Видно от представения Акт No 222-I от 05.02.2014 г. за публична общинска собственост, със същия е обявен за публична общинска собственост УПИ II – За здравна служба и аптека, целият с площ от 3900 кв.м., с уредени регулационни сметки, при граници: улица, УПИ III-335, УПИ XII-99, улица, УПИ I – за ученически лагер, улица, заедно с построения в него Паметник на загиналите в Балканската и Междусъюзническата война от 1912 г. – 1913 г. със застроена площ от 16.00 кв.м., находящи се в кв. 29 по действащия ПУП – ПР на с. Равнище. Като правно основание в акта е посочено “чл. 2, ал. 1, т. 2 и т. 5, чл. 3, ал. 2, т. 3, чл. 5, чл. 56, ал. 1, чл. 58 от ЗОС и Молба вх. No 93.00 – 390 от 05.11.2012 г. от кметкия наместник на с. Равнище”.

По делото са събрани гласни показателства чрез разпит на свидетелите Йордан Петков и Цветан Иванов. От показанията на свидетелите, се установява, че процесният имот се е ползвал без прекъсване от родителите на ищеца и от него, а след смъртта им – от ищеца. Свид. Петков сочи, че по стария регулационен план на с. Равнище от 1932 г. имотът се водел на предците на ищеца. Имотът представлява ливада и там родителите му са пасяли животните си, косили са, орали си, и са се грижили за имота. Същият е заграден, като първоначално майката и бащата на ищеца направили оградата, за да не влизат в него животни, а миналата година (2015 г.) ищецът я подновил с нова, тъй като старата била паднала на места. Свид. Иванов сочи, че първоначалната ограда била изградена преди повече от 20 години. Според свидетелите процесният имот, а именно заградената част от ливадата, е около един декар и повече. И двамата твърдят, че освен ищецът и родителите му никой друг не е ползвал имота. И понастоящем ищецът поддържа мястото, както и другите места, които са около къщата му, като си идва всяка седмица. В показанията си свидетелите конкретно посочват и съседите на имота, като свидетелят Иванов излага, че е внук на Анчо Пенев, когото и двамата сочат като един от съседите на имота. Съдът кредитира показанията на свидетелите като обективни, непосредствени и непротиворечиви.

По делото не се спори между страните относно обстоятелството, че предвиденото по регулационния план от 1932 г. на с. Равнище мероприятие за процесния имот не е реализирано.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Искът по чл. 124, ал. 1 от ГПК е средство за защита на едно право или правоотношение, или възстановяване на нарушено право, чрез установяване на съществуването му, когато същото е оспорено от друго лице, когато са изразени действия, които сериозно засягат правата на владеещия собственик. Правният интерес от установителния иск за собственост е налице, когато са изразени действия, които сериозно засягат правата на владеещия собственик. В случая изложените в исковата молба твърдения на ищеца, че ответната община се легитимира с акт за публична общинска собственост за собственик на имот УПИ II в кв. 29 по плана на с. Равнище, част от който е процесният имот, обуславя и правния му интерес от предявяване на установителния иск. Предвид това искът се явява допустим. По същество съдът намира иска за основателен.

Предпоставки за уважаването на иска за собственост по чл. 124, ал. 1 от ГПК са положителното установяване, че ищецът е собственик на имота, респ. на претендираната част от него, и че ответникът оспорва това му право. Предмет на иска, а оттук и на доказване, е правото на собственост на ищеца, като негова е доказателствената тежест да установи това свое право, като докаже заявеното придобивно основание на правото си на собственост. При положителния установителен иск правото на собственост на ответника не е предмет на делото, като евентуалното му установяване е само с оглед отблъскване собственическата претенция на ищеца.

Ищецът твърди, че процесните 1145 кв.м. от УПИ II в кв. 29 по плана на с. Равнище от 1984 г. е част от имот No 118 по плана от 1932 г., собственост на наследодателя му Стою Стоев по силата на договор за доброволна делба от 01.10.1937 г. С регулационния план от 1932 г. за имот No 118 са отредени УПИ IV-118 и УПИ V-118, като процесната част от имота с площ от 1145 кв.м. е останала неурегулиран имот. По действащия регулационен план на с. Равнище от 1984 г. тази част, т.е. процесният имот, е включена в УПИ II в кв. 29, целият с площ от 3900.00 кв.м., който е бил отреден за изграждане на здравна служба и аптека. Посочените мероприятия не са реализирани, не са извършвани и никакви действия по изграждането им от общината, включително отчуждителни процедури, от което следва, че обществената нужда в тази насока е отпаднала. Сочи, че понастоящем УПИ IV-118 и УПИ V-118 по плана от 1932 г. са собственост на наследниците на Стою Стоев. Правото на собственост на процесните 1145 кв.м. от УПИ II – За здравна служба и аптека в кв. 29 по плана на с. Равнище от 1984 г., се твърди да са придобити от ищеца на основание давностно владение, продължило от края на м. март 1995 г. и до настоящия момент, включващо и присъединеното към неговото владение на имота от неговите родители. Именно по така заявеното от ищеца придобивно основание на правото на собственост съдът дължи произнасяне в настоящото производство.

От събраните по делото доказателства се установява, че процесната част от имот No 1118 по кад. план от 1932 г. по регулационния план на с. Равнище от 1984 г. представлява част от УПИ II-за здравна служба и аптека в кв. 29. Претендираната придобивна давност върху реална част от урегулirания поземлен имот се сочи да е осъществена в периода от 1995 г. до настоящия момент. Следователно,

6

давностното владение в периода до 2001 г. е осъществено при действието на ЗТСУ /отм./, а след 2001 г. – на сега действащия ЗУТ.

Съгласно чл. 59 от ЗТСУ /отм./ в редакцията му преди изменението по ДВ бр. 34/2000 г., в сила от 01.01.2001 г., реално определени части от дворищно регулационни парцели не могат да се придобиват по давност. Т.е. в посочения период е съществувала изрична забрана за придобиване на реална част от парцел по давност. След посоченото изменение ограничението за придобиване по давност остава само за тези части от урегулираните имоти, които не отговарят на минималните изисквания на закона за площ и лице на парцел. Това принципно изискване е възпроизведено в чл. 200, ал. 1 от ЗУТ, в сила от 31.03.2001 г., съгласно който реално определени части от поземлени имоти в границите на населените места и селищните образувания могат да се придобиват чрез правни сделки или по давност само ако са спазени изискванията за минимални размери по чл. 19. Съдът приема, че в случая по отношение на процесната реална част от УПИ II в кв. 29 по плана на с. Равнище изискванията на ЗУТ за минимално лице и повърхност са изпълнени, което обуславя и възможността за придобиването ѝ по давност. В чл. 19, ал. 1, т. 4 и т. 5 от ЗУТ са определени минималните размери на урегулираните поземлени имоти за ниско жилищно застрояване в селата, а именно най-малко 16 м лице и 500 кв.м повърхност (за тези с равнинен терен) или най-малко 12 м лице и 250 кв.м повърхност (за тези със стръмен терен). Процесната част е с площ от 1145 кв.м. по неоспорени твърдения на ищеца, а съгласно свидетелските показания – около един декър или малко над декър. Видно и от приложената скица, процесната част заема над 1/4 от УПИ II- за здравна служба и аптека в кв. 29 по плана на с. Равнище, който е с площ от 3900 кв.м. Поради това съдът приема, че процесната реална част отговаря на изискването за минимална площ дори от 500 кв.м. По отношението на изискването за лице (изход към улица) е видно, че имотът граничи със задънена улица – от о.т. 157а към о.т. 157, която граница е посочена и в АОС No 222-I като една от границите на УПИ II-за здравна служба и аптека. Съгласно чл. 81, ал. 3 от ЗУТ урегулираните поземлени имоти с изход на задънена улица могат да имат лице към нея с размер не по-малък от нейната ширина. Нормата на чл. 81, ал. 3 от ЗУТ е специална по отношение на чл. 19 от ЗУТ досежно минимално необходимото лице, което трябва да имат УПИ, или нормите на чл. 19, ал. 1, т. 4 и т. 5 от ЗУТ не важат за имотите с изход на задънена улица, поради което и в случая изискването за лице на процения имот е спазено – видно от скицата по делото, то задънената улица в цялата ѝ ширина граничи с процесната част от УПИ II, т.е. лицето на процесния имот към улицата тупик е с размер на цялата ѝ ширина.

Съдът намира, че се установи и упражняване на фактическа власт от ищеца като свой от 01.01.2001 г., от който момент се придава правна значимост на владението на реално определена част от парцел и от който момент тече придобивна давност в посочената хипотеза, и до настоящия момент, като с изтичане на изискуемия десетгодишен давностен срок – до 01.01.2011 г., е придобил правото на собственост на владяната от него част.

Съгласно разпоредбата на чл. 79, ал. 1 от ЗС правото на собственост върху недвижим имот се придобива по давност с непрекъснато владение в продължение на 10-години, в случай на недобросъвестно владение, каквото е владението на ищеца. Фактическият състав на владението включва два елемента: обективен-упражняването на фактическа власт върху вещта, и субективен- намерение да се свои. Фактическата власт трябва да е трайно установена, да е явна и несъмнена, а

субективното отношение да се свои вещта следва да е манифестирано, т.е. да е обективизирано в действията на владелеца, като по този начин става ясно за останалите правни субекти.

От събраните по делото гласни доказателства непротиворечиво се установява, че процесната част от УПИ II е оградена от преди повече от 20 години от родителите на ищеца и от последния, като през целия период тази заградена част е стопанисвана само от тях (родителите на ищеца са пасяли животни там, косили са имота, стопанисвали са го, което след това е предприел ищецът). Същите са упражнявали фактическа власт върху имота, обективният елемент на владението. По силата на чл. 69 от ЗС наличието на субективния елемент – намерението да се свои вещта, се предполага до доказване на факта, че лицето държи вещта за друго, каквито данни не се установяват в случая. При това 10-годишният период за придобиване правото на собственост при недобросъвестно владение съгласно чл. 79, ал. 1 от ЗС, считано от 01.01.2001 г., е изтекъл на 01.01.2011 г. До посочената дата не се установява владението на ищеца, а преди това – присъединеното към неговото владение на родителите му, да е било прекъсвано, както и давността да е спирана или прекъсвана. При това към посочения момент в полза на ищеца е изтекла 10-годишна придобивна давност по отношение на процесния имот.

Съдът намира за неоснователно възражението на ответника, че на основание чл. 7, ал. 1 от ЗОС имотът не може да бъде придобит по давност, тъй като е публична общинска собственост, доколкото последното не се установи от събраните по делото доказателства.

Действително, за УПИ II- за здравна служба и аптека в кв. 29 по плана на с. Равнище от 1984 г. е съставен Акт No 222-1 от 05.02.2014 г. за публична общинска собственост. Съгласно чл. 5, ал. 3 от ЗОС, актът за общинска собственост няма правопораждащо действие, което се сочи и от двете страни по делото. По силата на чл. 5, ал. 2 от ЗОС актът за общинска собственост е официален документ, съставен от длъжностно лице по ред и форма, определени в закона, с който общината удостоверява възникването, изменението и погасяването на правото си на собственост върху имоти – чл. 5, ал. 1 от ЗОС. Като официален документ, той удостоверява с обвързваща доказателствена сила фактите, констатирани в него, включително основанието за придобиване на имота. Когато, обаче, придобивното основание, а именно фактите, на които се основава, не са вписани в акта, то същият не би могъл да има сочената удостоверителна функция относно възникването на правото на собственост. Такъв е и процесният случай, като видно от акта за общинска собственост на имота, част от който е претендираният от ищеца, то в него липсва посочено основание за придобиването му от общината, а единствено са цитирани правни норми. Същевременно, ответната община не доказва и по делото наличието на придобивно основание на претендираното от нея право на собственост на имота, като дори не заявява конкретно такова. Твърдението, че регулационният план от 1932 г. е приложен, а този от 1984 г. е влязъл в сила, само по себе си не обуславя придобиване на правото на собственост от ответната община. Въпросът за отчуждителното действие на регулационния план би подлежал на обсъждане в случай, че е въведен в правния спор от ответника, който обаче не се е позовал на него, включително липсват изложени твърдения за наличие на право на собственост на общината на парцел, към който да е придадена по регулация процесната част от имот пл. No 118 по плана на с. Равнище от 1932 г., с оглед придобиването му по регулация. Липсват твърдения, а и събрани доказателства по делото, за отнемане правото на собственост на процесната част от

имот No 118 по плана от 1932 г. на законово основание или за отчуждаването му по законов ред (дори собственик на този имот да не е бил наследодателя на ищеца). По същество, ответната община не заявява конкретно придобивно основание на правото си на собственост, което да бъде проверено в производството по делото чрез съответните доказателствени средства, като такова не се съдържа и в съставения акт за публична общинска собственост. Поради това съдът намира за недоказано възражението му, че имотът е общинска собственост и като такъв не подлежи на придобиване по давност с оглед забраната по чл. 7, ал. 1 от ЗОС.

Предвид всичко изложено съдът намира, че искът с правно основание чл. 124, ал. 1 от ГПК за признаване правото на собственост на ищеца е основателен и следва да бъде уважен.

С оглед изхода на спора и направеното искане от страна на ищеца за заплащане на направените по делото разноски, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК ответникът следва да му заплати такива в размер на 555.00 лв., от които 50.00 лв. за държавна такса за предявяване на иска, 5.00 лв. за държавна такса за съдебно удостоверение и 500.00 лв. за адвокатско възнаграждение.

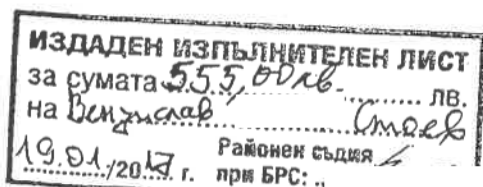
Воден от горното, съдът

РЕШИ:

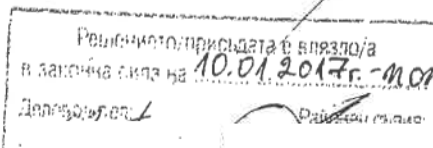
ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл. 124, ал. 1 от ГПК по отношение на Община Правец, с адрес пл. "Тодор Живков" No 6. че Венцислав Стоев, ЕГН _____, с адрес: гр. Ботевград, _____, е собственик на основание придобивна давност в периода от 01.01.2001 г. до 01.01.2011 г., на следния недвижим имот: Част от УПИ II-За здравна служба и аптека, в кв. 29 по рег. план на с. Равнище, общ. Правец от 1984 г., целият с площ от 3900 кв.м., при граници: улица, УПИ III-335, УПИ XII-99, улица, УПИ I, улица, която част е с площ от 1145 кв.м. и е при граници: от север – УПИ II; от югоизток – УПИ III-335, УПИ XII-99; от югоизток – улица от о.т. 157а към о.т.157, УПИ I, и която част е оцветена в жълт цвят на приложената скица No 361/15.07.2015 г. на л. 12 от делото, която скица приподписана от настоящия съдебен състав представлява неразделна част от решението.

ОСЪЖДА Община Правец, с адрес пл. "Тодор Живков" No 6, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК да заплати на Венцислав Стоев, ЕГН _____, сумата от 555.00 лв./петстотин петдесет и пет лева/ за направените разноски по делото.

Решението може да се обжалва пред Софийски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

Въведено с решение
№ 531/30.11.2016 г. по
гр.г. № 523/2016 г. на ССС.

РЕШЕНИЕ № 534
гр.София, 30.11.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

~~СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД~~ гражданско-отделение, втори въззивен състав,
в публично съдебно заседание на девети ноември две хиляди и шестнадесета година, в
състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
ЧЛЕНОВЕ:

КАТЯ ЩЕРЕВА
КАМЕЛИЯ ПЪРВАНОВА
ВАНЯ ИВАНОВА

при участието на секретаря Теодора Вутева, като разгледа докладваното от съдия
Щерева гр.д. № 523 по описа за 2016г. на Софийски окръжен съд и за да се произнесе
взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.258 от ГПК.

С решение №165 от 24.06.2016 г. по гр.д.№1233/2015 г. РС Ботевград е
признал за установено на основание чл. 124, ал. 1 от ГПК по отношение на Община
Правец, че Венцислав Стоев е собственик на основание придобивна давност
в периода от 01.01.2001 г. до 01.01.2011 г., на следния недвижим имот: част от
УПИ II-За здравна служба и аптека, в кв. 29 по рег. план на с. Равнище, общ.
Правец от 1984 г., целият с площ от 3900 кв.м., при граници: улица, УПИ III-335,
УПИ XII-99, улица, УПИ I, улица, която част е с площ от 1145 кв.м. и е при
граници: от север – УПИ II; от югоизток -УПИ III-335, УПИ XII-99; от югоизток -
улица от о.т. 157а към о.т.157, УПИ I, и която част е оцветена в жълт цвят на
приложената скица №361/15.07.2015 г. на л. 12 от делото, която скица
приподписана съдебния състав представлява неразделна част от решението.
Присъдени са разноски.

Недоволен от така постановено решени ответникът в първоинстанционното
производството – Община Правец го обжалва изцяло. Твърди, че предявеният иск е
неоснователен като недоказан, защото от приложения Договор за доброволна делба
от 01.10.2037 г. не се установява наследодателят му Стою Стоев да е бил
собственик на поземлен имот №118 по плана на с.Равнище от 1932 г. от който са
образувани УПИ IV-118 и УПИ V-118. Твърди, че не е установена идентичност на
някои от имотите поставени в дял на Стою Стоев с имот №118 по плана от
1932 г. Счита, че от показанията на разпитаните по делото свидетели не е
установено местоположението на имота ползван от ищеца, съседите, които са
посочени не са по действащия план и не може да се съпостави описания от тях
имот с процесния. Твърди, че показанията на свидетелите се различават, но и двата
са заявили, че процесният имот граничи със собствен на ищеца имот. Твърди, че
районният съд неправилно, въз основа на събраните по делото гласни
доказателства е приел за установени елементите на фактическия състав на

41

владението по отношение на процесния недвижим имот. Счита, че в хода на делото не са събрани доказателства установяващи идентичност на описания от свидетелите имот и процесния, че не е установено наличието на ограда, която да съвпада с линията на поземлен имот №118 и не са събрани доказателства за площта на имота. Твърди, че обжалваното решение е неправилно и в частта, с която съдът е приел за допустимо придобиването на реално определени части от поземлените имоти в границите на населените места и селищните образувания с оглед разпоредбата на чл.200, ал.1 от ЗУТ, защото не са събрани доказателства относно съответствието на процесния имот с изискванията на тази законова разпоредба. Сочи, че за процесния имот е съставен Акт за публична общинска собственост и че за да отпадне легитимиращото действие на същия е следвало да се обори верността на неговото съдържание в производство по реда на чл.193 от ГПК. Твърди, че независимо от факта, че липсва изрично оспорване на АОС от ищеца и открито производство по чл.193 от ГПК първоинстанционният съд е приел, че Община Правец не е доказала наличието на претендираното от нея право на собственост. По същество искането е настоящата инстанция за отмени обжалваното решение, вместо него да постанови друго, с което да отхвърли предявения иск.

От въззиваемата страна – Венцислав Стоев е постъпил отговор на въззивната жалба, в който се твърди, че ответникът не е оспорил индивидуализацията на процесния имот нито в отговора на исковата молба, нито в проведените съдебни заседания, а релевирането на такова възражение за първи път пред въззивната инстанция е недопустимо поради настъпилата преклузия по чл.133, ал.2, т.5 от ГПК. Твърди, че от събраните в първоинстанционното производство писмени доказателства безспорно е установено, че процесната част от имот №118 по кад.план от 1932 г. представлява част от УПИ II-за здравна служба и аптека в кв.29. Счита, че твърденията на въззивника за неправилност на решението досежно придобиването на реална част от поземлен имот с оглед изискванията на чл.200, ал.1 от ЗУТ са бланкетни и не са подкрепени с никакви правни/фактически аргументи. Твърди, че от събраните по делото доказателства следва да се направи извод, че процесният имот отговаря на изискванията на чл.201 от ЗУТ. Твърди, че константната съдебна практика приема, че когато вместо основание за съставяне на АОС са посочени само законови разпоредби, а не правни и фактически основания, от което общината черпи правата си, актуването е незаконосъобразно. Твърди, че след като въззивникът не е доказал фактически и правни основания, обосноваващи актуването на имота е успешно опровергана доказателствената сила на АОС. Счита за неоснователен аргументът на въззивника, че е следвало да бъде инициирано оспорване на АОС по реда на чл.193 от ГПК. По същество моли да бъде оставено в сила решението на РС Ботевград. Претендира разноски.

За да се произнесе съдът взе предвид следното:

Производството пред РС Ботевград е образувано по предявен от Венцислав Пелов срещу Община Правец иск с правно основание чл.124 от ГПК. В исковата молба /уточнена с молба от 25.11.2015 г./ се твърди, че имот №118 по плана на с.Равнище от 1932 г. е бил собственост на праводателя му – Стою Стоев/дядо/ съгласно договор за доброволна делба от 01.10.1937 г., като имотът включва градина"При дома" от два декара при съсед:свое, Петър Стоев и Анчо Пенев и селище/дворно място/ от около два декара, при съсед от три страни свое и училище. С плана от 1932 г. за имот №118 са отредени УПИ IV-118 и УПИ V-118, а

част от имота е останала неурегулиран поземлен имот, която част по действащия план от 1984 г. е включена в УПИ II от кв.29 с предназначение за здравна служба и аптека, каквито мероприятия не са реализирани. Ищецът твърди, че частта от имот №118 по плана от 1932 г. останала като неурегулиран поземлен имот след смъртта на Стою

Стойев е владяна и ползвана от Пело Пелов и Веселина Пелова негови родители и че няма данни този имот да бил включен в ТКЗС. Твърди, че в края на м.март 1995 г. той и наследодателя му Пело Пелов оградили процесната част от имот №118 и са упражнявали непрекъсната фактическа власт върху него. Твърди, че след смъртта на родителите си Пело Пелов и Веселина Пелова е присъединил тяхното владение към своето.

Твърди, че Община Правец не е упражнявала каквито и да е собственически правомощия по отношения на имота. Счита, че тъй като в АОС са посочени само правни норми, но не и факти и обстоятелства отнасящи се до конкретно придобивно основание това опорочава доказателствената сила на същия. По същество искането е да бъде постановено осъдително решение срещу Община Правец, с което да бъде признато на Венцислав Стоев правото на собственост по давностно владение за периода от край на м.март 1995 г. до депозиране на исковата молба върху процесния имот.

Ответната страна – Община Правец, в отговора по чл.131 от ГПК, е оспорила исковата молба. Не оспорва, че през 1932 г. е извършена улична и дворна регулация на с.Равнище, Софийска област, сочи, че при наличието на този план, имотът в Договора за доброволна делба от 1937 г. не е описан като имот №118. Твърди, че плановите от 1932г. и от 1984 г. са приложени. Счита твърдението, че Пело Пелов и Веселина Пелова са придобили процесния имот на основание давностно владение за неоснователно, защото имоти публична общинска собственост не могат да се придобиват по давност.

Софийският окръжен съд, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, намира следното от фактическа страна:

Безспорно е между страните че ищецът Венцислав Стоев е наследник на Пело Пелов и Веселина Пелов – негови родители и съответно на Стою Стоев – негов дядо.

От приложения договор за доброволна делба от 01.10.1937 г. се Стою Стоев е получил в дял двадесет и пет подробно изброени имот, включително градина „При дома“ от 2 декара, при съсед: свое, Стефан Стоев и път, както и селище/дворно място/ от около два декара, при съсед: от три страни свое и училище.

От приложената скица от 15.07.2015 г. се установява, че част от поземлен имот №118 по плана на с.Равнище от 1932 г. попада в УПИ II „За здравна служба и аптека“ в кв.29 по регулационния план от 1984 г.

По делото е приложен Акт №222-I за публична общинска собственост от 05.02.2014 г. за УПИ II „За здравна служба и аптека“ в кв.29 по ПУП-ПР на с.Равнище, община Правец, Софийска област, целият с площ от 3 900 кв.м., при граници: улица, УПИ III-335, УПИ XII-99, улица, УПИ I – за ученически лагер, улица, заедно с построения в него Паметник на загиналите в Балканската и Междусъюзническата война от 1912 г. – 1913 г.

От показанията на свидетелите Йордан Петков и Цветан Иванов се установява че процесния имот е стопанисван от майката и бащата на ищеца, които са го оградили, косили и са пасели животни, а след тяхната смърт Венцислав се е грижил за имота и е ремонтирал оградата.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Въззивната жалба е допустима, подадена е в предвидения за обжалване срок от страна, която има интерес от обжалването и е срещу подлежащ на обжалване съдебен акт.

Съгласно разпоредбата на чл. 269 от ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността и допустимостта на решението, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата.

С оглед извършената от съда служебна проверка по реда на чл. 269 ГПК настоящият съдебен състав констатира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

Предявеният иск с правно основание чл. 124 от ГПК е допустим и основателен.

Установителният иск по чл. 124 от ГПК цели разрешаване на възникнал правен спор относно притежанието на конкретно вещно право и установяване със сила на пресъдено нещо на действителното правно положение в отношенията между спорещите страни по повод на вещта, обект на оспорваното право.

Предпоставка за основателността на положителния установителен иск за собственост по чл. 124, ал. 1 от ГПК е ищецът да установи чрез главно и пълно доказване правото си на собственост на твърдяното придобивно основание.

При предявен положителен установителен иск тежестта на доказване на фактите, от които произтича оспореното от ответника субективно право, е на ищеца, тъй като той са страната, която черпи изгодни последици от твърдението, че това право съществува.

С оглед въведеният придобивен способ за признаване придобиване правото на собственост - по давност, следва ищите да докажат при условията на главно и пълно доказване упражняване на непрекъсната фактическа власт с намерение за своене за период от 10 години.

Правната последица от владението с намерение за своене, изразяващо се в пълна или частична власт върху вещь или вещно право, е настъпване ефектът на придобивната давност чл. 79 ЗС, а разпоредбата на чл. 82 от ЗС, която установява принципа, че при правопримемство може да се присъединява владението на праводателя.

От приложената скица безспорно се установява, че процесната част от УПИ II - „За здравна служба и аптека“ в кв. 29 по плана на с. Равнище от 1984 г. /оцветена в жълто/ е част от ПИ № 118 по плана от 1932 г., който е бил собственост на Стою П. Стоев.

От събраните по делото гласни доказателства се установява, че наследодателите на ищеца-Пело Пелов и Веселина Пелова, а след тяхната смърт и той самия са владели процесния имот, в посочения период м. март 1995 г. до предявяване на иска, като са пасели животни, косили са тревата, оградили са го и са го почиствали.

Настоящият състав на съда намира становище на въззиваемия за недопустимост на възражението за липсата на индивидуализация и идентификация на процесния имот за основателно, тъй като е направено след изтичането на преклузивния срок по чл. 133 ГПК във връзка с чл. 131, ал. 2, т. 5 от ГПК/ за пръв път пред въззивната инстанция/.

Но и разгледано по същество същото се явява неоснователно.

Процесната част е индивидуализирана графично на приложената скица, а разпитаните по делото свидетели са посочили граници ѝ, като няма пречка същите да бъдат посочени по съседни.

Неоснователно се твърди, че обжалваното решение е неправилно относно изводите на първоинстанционния съд за възможността да се придобиват по давност реално определени части от дворищно регулационни парцели, тъй като не са събрани

доказателства за това /вероятно въззивникът има предвид съдебно-техническа експертиза/. За да приеме, че реалната част отговаря на изискванията на ЗУТ за минимално лице и повърхност РС Ботевград е имал предвид приложената скица издадена от ответника.

Неоснователна е жалбата и в частта, в която се твърди, че за да отпадне легитимиращото действия на АОС и обвързаността на съда от доказателствената му сила е необходимо в производство по чл.193 от ГПК да се обори верността на неговото съдържание.

При предявен иск за установяване принадлежността на правото на собственост върху недвижим имот страната, която оспорва правата на предявилото иска лице, позовавайки се на свои собствени права или релевирайки възражения за наличие на пречка за осъществяване на твърдяното от ищеца придобивно основание, носи по правилата на чл. 154 ГПК тежестта да докаже осъществяване на основанието, на което твърди, че е придобила спорното право, респ. наличието на пречки за осъществяване придобивното основание на ищеца, т. е. да докаже правоизключващите или правопо-гасяващите си възражения/в този смисъл Решение 215 от 22.12.2015 г. на ВКС по гр.д.№6209/2014 г., I г.о., Решение по чл. 290 ГПК № 21 от 4.02.2011 г. на ВКС по гр. д. № 1327/2009 г., II г. о.; Решение по чл. 290 ГПК № 197 от 10.05.2011 г. на ВКС по гр. д. № 430/2010 г., I г.о./.

Съгласно константната съдебна практика АОС има констативно, а не конститутивно действие и в тежест на общината-ответник, е да докаже наличието на посоченото в акта правно основание за придобиване на собствеността на имота. Въпреки възражението, че публичната собственост не може да се придобива по давност, съгл. чл. 7, ал. 1 от ЗОС, ответникът не е ангажирал доказателства за установяване характера на процесния имот като публична общинска собственост.

Изводите на настоящата инстанция съвпадат с тези на първоинстанционния съд, поради което е обжалваното решение следва да бъде потвърдено, като на основание чл.272 от ГПК въззивният съд препраща и към неговите мотиви.

По разноските:

Въззиваемият Венцислав Стоев, чрез пълн.адв.Ненчева, е претендирал разноски по приложен списък и допълнително споразумение от 01.08.2016 г. в размер на 700 лв.-адвокатско възнаграждение. Претендира и разноски по гр.д. №1233/2015 г. по описа на РС Ботевград.

Въззивникът-Община Правец, чрез пълн.адв.Райчинова, е направил възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Минималният размер, съгласно Наредба № 1 от 2004 г. за минималните адвокатски възнаграждения при цена на иска 2 390 лв. е 397.30 лв.

В случая делото не се отличава с особена правна и фактическа сложност, в т.3 Тълкувателно решение № 6 от 2012 г. на ОСГТК на ВКС е обсъден въпроса относно възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение като се сочи, че когато по даден казус има задължителна практика на ВКС, то той не би могъл да се квалифицира като такъв с голяма фактическа и правна сложност. По настоящия казус има богата съдебна практика, включително и задължителна практика на ВКС.

Следва да се има предвид и че производството пред въззивната инстанция е приключило в едно съдебно заседание, в което не са събирани доказателства.

С оглед на горното настоящият състав приема, че възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение е основателно и същото следва да бъде намалено на 500 лв.

Разноските, направени от ищеца в първоинстанционното производство са присъдени с решението на РС Ботевград в размер на 555 лв.

Воден от горното, Софийският окръжен съд

Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА решение №165 от 24.06.2016 г. постановено по гр.д.№1233/2015 г. по описа на РС Ботевград.

ОСЪЖДА Община Правец да заплати на Венцислав Стоев с ЕГН , на основание чл.78, ал.1 ГПК, сумата 500/петстотин/лева разноси по делото.

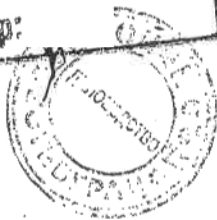
Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВКС по РБ, в едномесечен срок от връчването му, при предпоставките на чл.280 от ГПК.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА!
Секретар:

[Handwritten signatures and notes on the right side of the page, including a large signature and some illegible text.]

ТЕХНИЧЕСКО ЗАДАНИЕ

ЗА ИЗРАБОТВАНЕ НА ПРОЕКТ ЗА ИЗМЕНЕНИЕ НА ПУП - ПЛАН ЗА РЕГУЛАЦИЯ НА КВ. 29, УПИ II – за здравна служба и аптека

ПО РЕГУЛАЦИОННИЯ ПЛАН НА С. РАВНИЩЕ,
ОБЩИНА ПРАВЕЦ, ОБЛАСТ СОФИЙСКА

ОБЕКТ: Промяна на регулацията на кв. 29, УПИ II-за здравна служба и аптека
по регулационния план на с. Равнище, общ. Правец, обл. Софийска

ЧАСТ: ПУП - ПР

ФАЗА: РП

Възложители:...

/ Община Правец

/ Венцислав / Стоев /

08.2023г.
гр. Правец

Проектант:

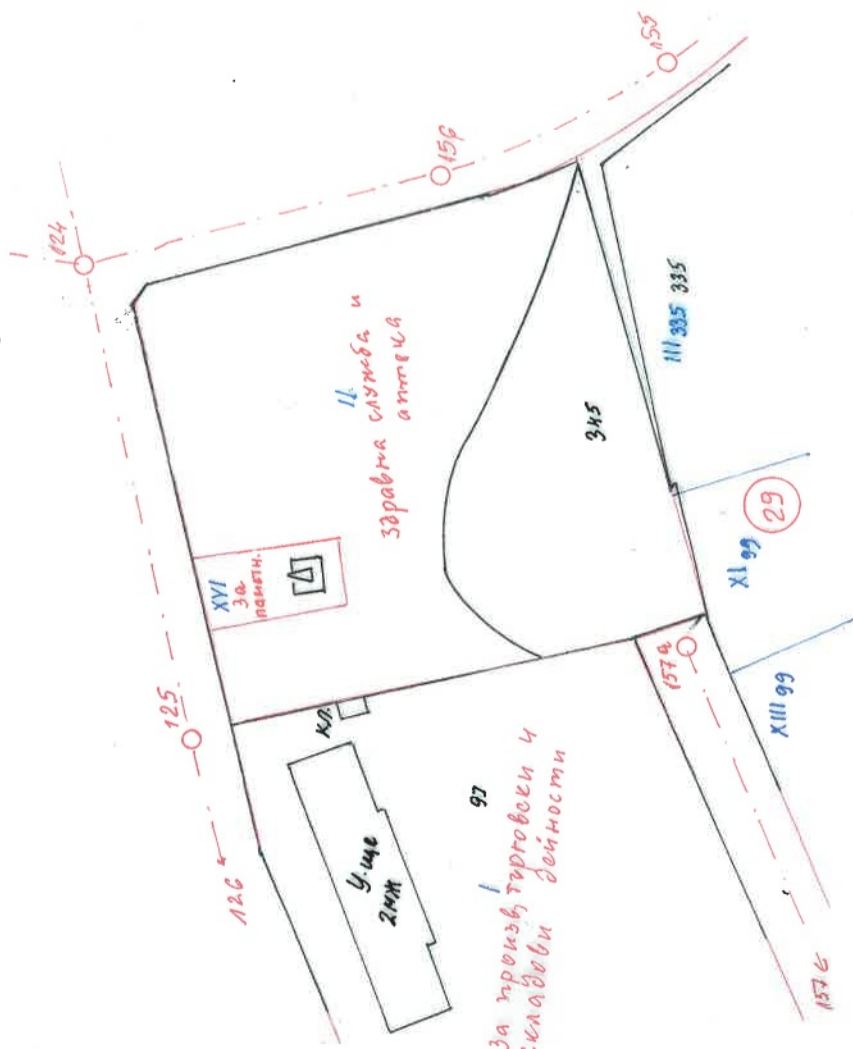
	КАМАРА НА ИНЖЕНЕРИТЕ В ИНВЕСТИЦИОННОТО ПРОЕКТИРАНЕ
	ПЪЛНА ПРОЕКТАНТСКА ПРАВОСПОСОБНОСТ
Секция:	Регистрационен № 01069
ГПГ	инж. КРАСИМИР ВАСИЛЕВ
Част от проекта: по удостоверение за ППГ	инж. Кр. Василев

СЪДЪРЖАНИЕ

1. Лиценз за правоспособност /копия/
2. Застрахователна полица /копие/
3. Техническо задание относно изработване на ПУП - ПР
4. Документ за собственост:
 - **УПИ II** – за здравна служба и аптека - Акт № 222-1 от 05.02.2014г
 - **ПИ 345** - Решение № 165/24.06.2016г. на Районен съд – Ботевград и Решение № 531/30.11.2016г на Софийски окръжен съд;
5. Скица-предложение (Мотивирано предложение) М 1: 1000

За проектране

ОБЩИНА ПРАВЕЦ, СОФИЙСКА ОБЛАСТ
СКИЦА № 279
на УПИ № 11-Здравна служба 29
По плана на гр. Пр. 1 и от така
М. Мах. с. Равни му.
Собственици:
Община Правец - Акт № 222-1
от 05.02.2014.
Венцислав Пелов Став - ПИ 345
Такса: кв. №

Заповеди за одобряване
ул. рег. № 46-150 / 19.8.41.
Дв. рег. № 46-150 / 19.8.41.
кад. план №
чи на ПУ №
Изработил:
Проверил:
Гр. Правец 02.08.2014

ОБЩИНСКА АДМИНИСТРАЦИЯ - ПРАВЕЦ, СОФИЙСКА ОБЛАСТ

ЗАПОВЕД

№ 3...826

02.12.2018 г., гр. Правец

Във връзка с искане вх. № 94-00-2419/ 28.08.2019г. от Венцислав _____ Стоев, разгледах приложените документи, относно попълване на ПИ № 118 от плана на с. Равнище от 1932г., община Правец в действащия кадастрален и регулационен план на с. Равнище от 1984г. с площ от 1145 кв. м., собственост на Венцислав _____ Стоев, призната му по придобивна давност с Решение № 165/ 24.06.2016г. на Ботевградски районен съд, потвърдена с Решение № 531/ 30.11.2016г. на СОС, Проект за изменение кадастрален план на с. Равнище, община Правец, изработен от правоспособно лице по ЗКИР – инж. Г. Андреев и установих следното:

-В кадастралния и регулационен план на с. Равнище, одобрен със заповед АБ- 150/ 1984г. на ОНС София, не е нанесен поземлен имот № 118 от плана на селото от 1932г. с площ от 1145 кв.м.

- За отразяване на имота в действащия кадастралния план се ползва кадастрален номер 345, предоставен от регистъра на имотите на селото.

На основание чл.44, ал.1, т.1 и ал.2 от ЗМСМА, чл.54, ал. 4 ЗКИР, във връзка с § 4, ал.1, т.2 от ПЗР на ЗКИР,

О Д О Б Р Я В А М :

Проект за изменение на кадастралния и регулационен план на с. Равнище, одобрен със заповед № АБ-150/ 1984г. на ОНС София, като се нанася ПИ с кадастрален номер 345, с площ от 1145 кв.м., собственост на Венцислав _____ Стоев, призната му по придобивна давност с Решение № 165/ 24.06.2016г. на Ботевградски районен съд, потвърдена с Решение № 531/ 30.11.2016г. на Софийски окръжен съд, по кафяви линии и цифри в приложения проект.

На основание чл. 54, ал. 6 от ЗКИР, заповедта подлежи на обжалване в 14 /четиринадесет/ дневен срок чрез община Правец пред Административен съд на Софийска област.

РУМЕН ГУНИНСКИ
КМЕТ НА ОБЩИНА ПРАВЕЦ

Съгласувал:

Инж. Боряна Найденова
Директор на Дирекция СА

Съгласувал:

Николина Огнянова Борисова-Тодорова
Юриисконсулт в ОБА Правец

Изготвил:

Р.Горчева

Гл. сп. СРД

**ОБЩИНСКИ ЕКСПЕРТЕН СЪВЕТ ПО УСТРОЙСТВО НА ТЕРИТОРИЯТА -
ПРАВЕЦ**

ПРЕПИС – ИЗВЛЕЧЕНИЕ

ПРОТОКОЛ

№ 3/31.10.2023г.

РЕШЕНИЕ №51

по т.9 от дневния ред

част II

ОЕСУТ

РАЗГЛЕДА И ПРОВЕРИ

в качеството си на орган по чл. 5, ал. 4 и чл. 6 от ЗУТ,

на основание чл.128, ал.8 от ЗУТ

и искане с вх. №9300-225/20.09.2023г.

от Румен Гунински, Кмет на Община Правец и Венцислав Стоев

Вносителите са собственици, както следва:

1. УПИ II- за здравна служба и аптека в кв. 29 – общинска собственост, съгласно Акт № 222-I от 05.02.2014г.
2. Поземлен имот № 345 – Венцислав Стоев, съгласно Решение № 165/24.06.2016г. на Ботевградски районен съд, потвърдено с Решение № 531/30.11.2016г. от СОС.

Към искането са приложени Техническо задание и Мотивирано предложение, Проект за изменение на ПУП – ПР на УПИ II- за здравна служба и аптека в кв. 29.

ОЕСУТ

**приема представения за разглеждане проект
и с оглед гореизложеното взе следното**

РЕШЕНИЕ № 51

предлага на Кмета на Община Правец

на основание чл. 134, ал. 2, т. 6 от ЗУТ да внесе докладна в Общински съвет на гр. Правец за изразяване на принципно съгласие, относно изменението на ПУП – ПР, с което УПИ II-за здравна служба и аптека в кв. 29, с. Равнище се разделя на два нови УПИ II- за обществено обслужващи дейности с площ от 2443 кв. м. и УПИ XVII- 345 с площ от 1145 кв. м, по кафяви линии, цифри и надписи и зелени цифри, отразени в графичната част на проекта.

Решението се гласува и прие с 12 гласа „ЗА“.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ОЕСУТ – ПРАВЕЦ

/АРХ. МАРИЕЛА АНДРЕЕВСКА/
